

Eugeniusz Cnotliwy, Ryszard Rogosz

Brodnia, woj. sieradzkie. Stanowisko 15

Informator Archeologiczny : badania 13, 79-80

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACZYN, gm. Liszki
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Janina Krause. Finansowało Muzeum Archeologiczne - Konserwator Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Kontynuowano badania na cmentarzysku położonym na południowym skłonie wzniesienia opadającego ku rzeczce Sance.

Odkryto 8 płaskich grobów /nr 290-297/, spośród których wyróżniono 4 szkieletowe, 1 ciałopalny popielnicowy i 3 ciałopalne jamowe. Pochówki były w znacznej części zniszczone uprawą pola, a jeden z nich o obrządku szkieletowym nosił ślady wyrabowania. Część grobów posiadała nakrywy lub obwarowania kamienne.

W grobach szkieletowych zmarli ułożeni byli na głębokości 80-90 cm na osi S-N, w pozycji wyprostowanej, głową ku południowi. Wyposażenie ich stanowiły ozdoby brązowe oraz naczynia w liczbie 1-2 ustawione w okolicy głowy.

Jedyny grób ciałopalny o obrządku popielnicowym zawierał na głębokości 60 cm naczynie wraz z przepalonymi kośćmi, popiołem i kótkami brązowymi.

Groby ciałopalne jamowe odkryte na poziomie 40-60 cm, oprócz przepalonych kości mieściły w jednym przypadku ułamki naczyń, a w innym ozdoby brązowe.

Materiały zostały złożone w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Przewiduje się kontynuację badań.

BIEŻYŃ, gm. Krzywiń
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

BOGUCIN, gm. Kołobrzeg
Stanowisko 6

patrz
okres lateński

BRODNIA
woj. sieradzkie
Stanowisko 15

P. P. Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadzili dr Eugeniusz Cnotliwy i mgr Ryszard Rogosz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osady z okresu halszackiego, wczesnośredniowiecznego i nowożytnego.

Badania ratownicze prowadzono w obrębie zbiornika wodnego "Jeziorsko". Stanowisko wytypowano do badań w wyniku rozpoznania powierzchniowego.

Ogółem odsłonięto i zbadano powierzchnię 36 arów, obejmującą centralną część stanowiska, usytuowanego na łagodnym zboczu terasy prawego brzegu rzeki Warty. Rozpoznano dwa człony rozległej, wielokulturowej osady, z których część południowo-wschodnia położona bliżej kulminacji, użytkowana była w okresie halszackim przez ludność kultury przeworskiej. Z tego okresu czasu pochodzą stosunkowo słabo zachowane resztki jam gospodarczych, wątle paleniska i nieliczne obiekty mieszkalne typu półziemiankowego niewielkich rozmiarów.

Część północno-zachodnia stanowiska, rozplanowana u podnóża wzniesienia zajęta była przez intensywne osadnictwo wczesnośredniowieczne, głównie z XI i XII wieku. Obok typowych jam gospodarczych, palenisk, budowli zapewne szataśowych, lepiej zachowanych, rozległych półziemianek, odnotować należy resztki pieców obudowanych kamieniami. Ponadto w różnych punktach stanowiska występowały szczątkowo zachowane obiekty późnośredniowieczne i młodsze, wśród których na uwagę zasługują resztki drogi ze śladami kolein, użytkowanej w okresie przed uwłaszczeniowym.

Badania zakończono.

BRZEŚĆ KUJAWSKI
woj. wrocławskie
Stanowisko 3

patrz
neolit

DUCZÓW MAŁY, gm. Wołczyn
woj. opolskie
Stanowisko H

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadziła mgr Sylwia Wuszkán. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z okresu halszackiego.

Stanowisko położone jest na polu ornym przy drodze z Duczowa Małego do Jedliak, na prawej terasie Czarnej Wody /dopływu Stobrawy/. Odkryte zostało podczas badań powierzchniowych w 1978 r. Założono wykop sondażowy o powierzchni 50 m², celem stwierdzenia charakteru stanowiska i stopnia zagrożenia.

W wykopie odsłonięto dwa obiekty, z których jeden jest pozostałością